

más alakulatok közétkezésébe való bekapcsolás útján célszerű biztosítani az étkezést. 25 fő étkezési létszámon felül már kívánatos a közétkezés megszervezése. Gyakori tapasztalat, hogy az első 100 fő után 2, minden további 100 fő után 1—1 szakácsot kell számítani. A mosogatás, konyhatisztántartás, favágás, stb. munkákra minden konyhára egy kisegítőt kell beosztani.

Oross Jenő hbs. őrnagy.

Hogyan tároljuk a ruházati és felszerelési cikkeket?

A ruházati és felszerelési cikkek élettartamának biztosítása és növelése céljából fontos, hogy minden anyagkezelő tisztában legyen a tárolás követelményeivel, a ruházatot és felszerelési cikkeket megtámadó külső és belső behatásokkal. A helyes tárolással és kezeléssel a nép vagyonát, a néphadsereg vagyonát védjük. Felsorolok néhány tárolási módot, melyekkel az anyagot meg tudjuk óvni.

1. A gyapjúból készült cikkeket a molyoktól kell gondosan óvni. A tároló helyiség száraz, szellős és világos legyen. Az anyagokat gyakran kell átrakni és naftalinnal behinteni. Az átrakással egyidejűleg porolni és kefélni is kell az érintett cikkeket. A porolást és kefélet a raktárhelyiségtől távol kell végezni, hogy a por a raktárba ne jusson.

2. A len-, kender- és pamutszerű cikkeket száraz, világos és szellős helyiségekben tároljuk. Kedvező időjárásnál a raktár ablakait és ajtaját nyitva kell tartani, hogy a levegő a raktárt is és a cikkeket is — melyekből soha nem szabad nagyon sokat egymásra rakni — átjárja. Különösen a fehérítetlen anyagok igényelnek alapos gondozást, mert az ilyenekben az esetleg visszamaradt ir-anyag korhadást, felmelegedést és a szövet pusztulását idézi elő. Ha egy anyagon elváltozást észlelünk, azt azonnal ki kell teríteni a napra és tökéletesen ki kell szellőztetni. A kötelneműekből sem szabad igen sűrűn egymáshoz, vagy egymásra sokat rakni. Ezeket időnként szintén át kell rakni és szellőztetni.

3. A fémcikkeket szintén száraz és szellős helyiségben kell tárolni és rozsdásodás, oxidáció ellen nyers vazelinrel vagy vazelinolajjal kell bekenni. Ha rozsdá képződik, a rozsdásodás helyét le kell zsírozni és néhány óra múlva durvább len ronggyal kell letörölni. Így a rozsdá eltűnik. Ha a rozsdá már be-

evődött, akkor a rozsa helyét tisztító- vagy csiszolóporral kell tisztítani. Mindkét esetben a rozsa eltávolítása után helyét meleg hamúzsírluggal kell lemosni, azután tiszta vízzel leöblíteni, száraz fűrészporral ledörzsölni és megszáritani.

4. A bőrneműeket és lábbeliket száraz, hűvös helyiségben, nyitott állványokon kell tárolni. Tiszta, derült időjárásnál a cikkeket portól és penésztől ronggyal le kell törölni és azon darabokat, melyek nyirkosak, penészesek vagy egyébként foltosak, meg kell száritani. A bőroket úgy kell átrakni, hogy azon darabok, melyek azelőtt legalul voltak, legfelül jussanak. Esős vagy nedves napokon ezen munkálatokat végezni nem szabad. A talpbőrt egész hosszában, laposan egymásra rakjuk, vagy állványban élére állítva tároljuk. A szíjazati cikkeket is úgy rakjuk, hogy a levegő átjárja.

5. A gumianyagot gyakori átrakással és a képződött izzadmányok eltávolításával kell használható állapotban tartani. A gumianyagot negyedévenként egyszer 30° C-nál hidegebb vízzel, melyhez kevés szappant is adunk, lemossuk és megszáritjuk. Ha a gumi keménnyé vagy törékennyé válik, ami hideg levegőn való tárolásnál áll be, úgy azt $50-60^{\circ}$ C fokra felmelegített vízben, — melyhez 100 részre 5—6 rész ammoniát, vagy 2—3 rész szódát vagy hamut adunk, — meg kell gyúrni. A meggyúrás után a gumianyagot leöblítjük és megszáritjuk. Az ásványi olajok a gumira duzzasztóan hatnak és bizonyos mértékben oldják is. A növényi és állati zsírok pedig megbomlanak és a keletkezett zsírsavak károsan befolyásolják a gumi tartósságát. A gumit gondozás céljából glicerinnel vonjuk be vékonyan, és úgy tároljuk. A fenti tárolási módokat minden anyagkezelőnek ismernie és alkalmaznia kell.

Bencze József őrnagy.

